

KALLE GÜETTLER

BAK OCH FRAM

och LILLA DAMM

PÅ DE SJU HAVEN

ILLUSTRERAD AV

PIA HALSE

Lindskog & Ullförlag

Banditen Bak och Krok O'Deal
har slutat slåss och ändrat stil.
De lатар sig i hus av grus
och lögar sig i bäckens brus.

Långt borta är det rövarhav
som båda länge levde av,
och skatten som de stred om då
blev gömd och glömd av båda två.

Men EN MORGON
NÄR BAK VAKNAR...

"VAD NU? Vafalls? I allan dar!
Min kompis Krok finns inte kvar."
Då hörs en svag och sällsam röst:
"Hon sa att det har blivit höst."

"Vem påstår det, och vem är du?
Du liknar mest en dammtuss ju."
"Mitt namn är kanske Damm – vem vet?
JAG vet inte – TROR du det?"

JAVISST!

"Hon sa nåt om att 'allt är trist',
att livet visst sin spänning mist,
att vintern kommer snart och att ...

HON TÄNKER GRÄVA UPP
SIN SKAET!"

Oj!

"Jag måste hinna rövaren fatt
innan hon har snott MIN skatt!
Fort till gömstället, kom med
om du vill, Damm, vill du det?"

JA!

Banditen Bak har blivit tung
och lilla Damm är alltför ung.
Så därför går det inte fort.
Och när de hela vägen gjort ...

... finner de en grop: "Åh, ack,
Krok tog skatten min och stack!"
"Men se! I jorden har hon gjort
en ritning av ett hav så STORT ..."

"Det är en LEDTRÅD", säger Bak,
"en rafflande och klurig sak.
Kapten Krok har gått till havs!
Du löste gåtan i ett nafs."

"Men DU har nog gått på en nit,
för hur ska vi nu komma dit –
till havet med förfärlig fart?"
"Vi måste ha en båt så klart!"

"Ett skepp av löv blir tätt och smart.
Med blad som segel får vi fart."
"Men vad ska skeppet få för namn?"
"Upptäcktsfararbåten Fram!"

Och bäcken ilar ivrigt bort.
De är vid havet inom kort.
Och Bak och Damm styr stolta ut
i Fram till havs med glada tjut.

